

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, a 2009. november 17. napján tartott nyilvános ülésen, a 2010. május 13. napján és szeptember 24. napján tartott nyilvános fellebbezési tárgyalások alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntette és más bűncselekmények miatt ... és társai ellen indított büntető ügyben a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 2009. évi május hó 4. napján kihirdetett 8.B.419/2008/36. számú ítéletének a fellebbezéssel érintett vádlottakra vonatkozó részét megváltoztatja az alábbiak szerint:

II. r. vádlott, valamint III. r. vádlott börtönbüntetésének végrehajtását 3-3 (három-három) évi időtartamra felfüggeszti.

E vádlottak esetében a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazását, valamint a feltételes szabadsággal kapcsolatos rendelkezést mellőzi.

II.r. vádlott esetében az előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés utólagos végrehajtása esetén rendeli beszámítani a kiszabott büntetésbe.

Egyebekben az elsőfokú bíróság határozatának rendelkező részét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 253.843 Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

II.r. vádlott lakcíme: szám.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokon eljáró megyei bíróság a megismételt eljárás során I.r. vádlottat 1 rb. folytatólagosan elkövetett vesztegetés büntette (Btk.250.§ (1), (3) bekezdés I. ford.), 1 rb. lőszerezéssel visszaélés büntette (Btk.263/A.§ (1) bek. a) pont) és 1 rb. szolgálati titoksértés

vétsége (Btk.222.§ (1) bek. b) pont) miatt halmazati büntetésül 2 évi börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy büntetése fele részének kitöltése után feltételes szabadságra bocsátható. Vele szemben 336.000 Ft vagyonekbeosztást alkalmazott. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

II.r. vádlottal szemben 2 rb. folytatólagosan elkövetett vesztegetés büntette (Btk. 253.§ (1) (2) bek.) miatt halmazati büntetésül 1 évi börtönbüntetést és 3 évi közügyektől eltiltás mellékbüntetést szabott ki és megállapította, hogy büntetése fele részének kitöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

IV.r. vádlott bűnösségét 1 rb. folytatólagosan bűnsegédként elkövetett vesztegetés büntette és 1 rb. bűnsegédként elkövetett vesztegetés /Btk.253.§ (1), (2) bek.) büntetében állapította meg és 5 hónapi börtönre ítélte, melynek végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. Beszámítani rendelte a börtönbüntetés végrehajtása esetére az előzetes fogvatartásban töltött időt.

Végül az elsőfokú bíróság rendelkezett a bűnjelről és a bűnügyi költség viseléséről.

A megyei bíróság ítélete I.r. vádlott vonatkozásában - jogorvoslatok hiányában - 2009. május 14. napján jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen II.r. vádlott és védője felmentés céljából, anyagi és eljárásjogi szabálysértés miatt, III.r. és IV.r. vádlottak jogorvoslattal nem éltek, védőik felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

Az ügyész az ítéletet valamennyi vádlott tekintetében tudomásul vette.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.272/2009/1-I. számú átiratában a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A Debreceni Ítéltábla a védelmi jogorvoslatok okán a megyei bíróság ítéletét a Be. 349.§ (1) bekezdése alapján felülbírálatának körébe vonta teljes terjedelemben, a meghozatalát megelőző eljárással együtt. A nyilvános ülésen II.r. vádlott meghatalmazott védője az I/b. és a IV. tényállás tekintetében elsőként a vádlott felmentését kérte, a részfelmentés eredményessége esetén a büntetés enyhítését, másodsorban megalapozatlanság okán az ítélet hatályon kívül helyezését.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem követte a hatályon kívül helyező végzés iránymutatását. Vitatta a titkos információgyűjtés adatainak törvényes felhasználhatóságát, valamint a vagyonekbeosztás megszerzését.

III.r. vádlott meghatalmazott védője ugyancsak hivatkozott a II.r. vádlott védője által elmondottakra, elsőként felmentéséért, másodsorban az ítélet hatályon kívül helyezése céljából tartotta fenn jogorvoslatát, harmadsorban a szabadságvesztés büntetés felfüggesztését kérte.

IV.r. vádlott védője a felmentésre irányuló fellebbezését fenntartotta.

A Be. 361.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen III.r. vádlott védője bizonyítási indítvánnyal élt ismételt igazságügyi elmeorvos-szakértői vélemény beszerzése érdekében arra tekintettel, hogy 2005-ben az igazságügyi orvosszakértők enyhe fokú, illetve közepes fokú beszámítási korlátozottságot állapítottak meg nála és azóta is folyamatosan pszichiátriai kezelés alatt áll.

Az ítéletábra a bizonyítási indítványt alaposnak találta, a Be. 353.§ (1) bekezdésére figyelemmel a másodfokú eljárásban a bizonyítás továbbfejlesztéséről határozott és a Be. 363.§ (1), (2) bekezdés b) pontja alapján tárgyalásra tért át.

Az igazságügyi szakértők által V.2748/2009. számon előterjesztett elmeorvos-szakértői vélemény az alábbiakat tartalmazta:

III.r. vádlotta jelenlegi vizsgálat és a rendelkezésre álló adatok alapján elmebetegségben, gyengeelméjűségben, szellemi leépülésben, tudatzavarban nem szenved és a terhére rótt cselekmény idején sem szenvedett.

Kifelé forduló, énközpontú, indulatvezérelt személyiség, könnyen sodorható, erkölcsi lazaságokra hajlamos. Személyiségzavara van, amely a kóros elmeállapot szintjét nem éri el, és a terhére rótt cselekmény idején sem érte el.

A rendelkezésre álló adatok szerint a 2000-es évek eleje óta elmeorvosi gondozásban részesül mélyen fekvő hangulat (depressio), kóros felhangoltság tébolytünetekkel (mania psychoticus tünetekkel), tudathasadásos elmebetegség szélsőséges hangulati hullámzással járó formája (schizoaffectiv zavar) kórjelzésekkel. Közlése szerint 2003 és 2005 évek között börtönben volt, ahol pszichiátriai gyógyszert nem szedett, pszichiátriai vizsgálata nem történt.

Az igazságügyi pszichológus szakértői vélemény a személyiségzavar jellemzőit írta le.

A lehallgatott telefonbeszélgetésekről készült leírásokban kóros elmeállapotra utaló adatok nincsenek.

Nevezett a terhére rótt cselekmény idején a cselekménye következményeinek felismerésére és a felismerésnek megfelelő magatartás tanúsítására képes volt és a jelenlegi vizsgálat idején is képes.

Állapotában romlás a 2005-ös igazságügyi elmeorvos-szakértői vizsgálathoz képest nem következett be.

Állapota véglegesnek nem tekinthető.

A V.640/2010. számú igazságügyi pszichológus szakértői vélemény a következőket rögzítette:

III.r. vádlott az elvégzett vizsgálat alapján extravertált, egocentrikus, indulatvezérelt személyiség. Életvezetése energikus, cselekvésre irányult, belsővé vált tilalmak és

szorongás kevésbé fékezik. Így erkölcsi lazaságokra, krímen irányában sodródásra hajlamos.

A teszteredmények pszichózisra, paranoiditásra, cikloid élménymódra nem utalnak.

A 2005-ben készült és a jelenlegi igazságügyi elmeorvos-szakértői vélemények közötti ellentmondás feloldása céljából az ítélőtábla - védői indítványra - meghallgatta az utóbbi véleményt készítő igazságügyi orvosszakértőket.

Az igazságügyi orvosszakértők véleményüket fenntartották, Dr. ... igazságügyi elmeorvos-szakértő kiemelte, hogy a jelenlegi vizsgálat idején kóros elmeállapot nem állt fent, a pszichológus szakértő a személyiségtesztekkel kóros elmeállapotra utaló jeleket nem talált. A vádlottnál személyiségzavar egyértelműen véleményezhető, azonban ez sem a cselekmény elkövetésének idején, sem pedig jelenleg a kóros elmeállapot szintjét nem érte el, továbbá a vádlott elmebeli állapotának vizsgálata 2005. évben zsarolás bűncselekménye miatt történt.

A másodfokú bíróság a felülvizsgálat során az alábbiakat állapította meg:

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárás során a perrendi szabályok betartásával, javarészt a Debreceni Ítélőtábla 659/2007/12. számú hatályon kívül helyező végzésben előírt iránymutatás alapján járt el. Igen részletes bizonyítást vett fel, a bizonyítékokat kellő alapossgal megvizsgálva a törvénynek és a logika szabályainak megfelelően értékelte.

Nem találta alaposnak az ítélőtábla a védők azon felvetését, miszerint az elsőfokú bíróság nem tartotta be, illetve nem követte a hatályon kívül helyező végzés utasításait, valamint a titkos információgyűjtés anyagának törvényes felhasználhatóságára vonatkozó védői aggályokat sem.

Az ítélőtábla hatályon kívül helyező végzésében (5. oldal 3. bekezdés) valóban kifejtette azon álláspontját, hogy az ügyészt a nyomozási bíró eljárásának kezdeményezésére kellett volna felhívni a 2006. július 1-ét követő eljárási helyzetben.

Az eltérő álláspontját az elsőfokú bíróság részletesen kifejtette (ítélet 15. oldal 3. bekezdés), de osztotta az ítélőtábla is, tekintettel arra, hogy ezen álláspontot az utóbbi megjelent bírói gyakorlat is alátámasztotta. A 2/2007. AB. határozat pro futuro szabály volt, amely jelen ügyben relevanciával nem bírt.

A titkos információgyűjtésre vonatkozó jogszabályi változásokat az elsőfokú bíróság kimerítő részletességgel felsorolta és szakszerűen értékelte.

Az időkorláton túli titkos információgyűjtést is behatóan vizsgálta a 74/2009. Büntető Kollégiumi vélemény tükrében és törvényesen döntött, amikor III.r. vádlott esetében a 2003. január 2. és 2003. április 1. között engedélyezett információgyűjtés során rögzített információkat a bizonyítékok köréből kirekesztette.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a titkos információgyűjtés során beszerzett bizonyítékok törvényességét és felhasználhatóságát az elsőfokú bíróság teljes körűen vizsgálta, és törvényesen foglalt állást akként, hogy a bűnüldözési célból elrendelt titkos

információgyűjtés eredményei felhasználhatók, mivel megfeleltek az előírásoknak mind az engedélyezés, mind a vádirat benyújtása idején, de a bírósági eljárás lefolytatásakor is.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése alapján megalapozott tényállást állapított meg, amely csupán a másodfokú eljárásban lefolytatott bizonyítás eredményeképpen a III.r. vádlott elmeorvos-szakértői vizsgálatának megállapításaival egészítendő ki, amelyre az ítéletábra már korábban részletesen utalt, továbbá e vádlott személyi körülményeiben bekövetkezett változással, miszerint napján ... utónevű gyermeke született, így már 4 kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik.

Az ekként kiegészített tényállás hibamentes, a másodfokú bíróság a felülbírálat során irányadónak tekintette.

Okszerű valamennyi fellebbezéssel érintett vádlott tekintetében a bűnösségre levont következtetés.

Az elsőbírői mérlegelést támadó, felmentést célzó védelmi érvelések a Be. 352.§ (1) bekezdésére tekintettel nem foghattak helyt és a tényállás megalapozottságára figyelemmel nem volt ok az ítélet hatályon kívül helyezésére sem.

Törvényes a cselekmények jogi minősítése is.

E körben csupán megjegyzi az ítéletábra, hogy II.r. vádlott szolgálati titoksértés vétségeként minősített cselekménye a 2010. április 1. napjától hatályba lépett, a minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény alapján visszaélés bizalmas minőségű adattal vétségeként minősülne, azonban a vádlottakkal szemben az elkövetéskor hatályban lévő törvény alkalmazása enyhébb a Btk. 2.§-ára figyelemmel.

A büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság maradéktalanul feltárta és túlnyomórészt helyesen értékelte.

További enyhítő körülmény III.r. vádlott esetében, hogy újabb kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik.

Az ítéletábra úgy ítélte meg, hogy a rendkívül jelentős időmúlásra tekintettel, amely a vádlottaknak nem róható fel, nem szükséges II.r. és III.r. vádlottal szemben sem végrehajtandó szabadságvesztés alkalmazása, mely a másodfokú bíróság álláspontja szerint jelenleg már a büntetési célokon túlmenő hátrányt okozna, ezért velük szemben az elsőfokú bíróság által helyesen meghatározott tartam érintetlenül hagyása mellett a börtönbüntetések felfüggesztette 3-3 évi időtartamra a Btk. 89.§ (1), (2), (3) bekezdései alapján.

Ebből következően a közügyektől eltiltás mellékbüntetés és a feltételes szabadságról szóló rendelkezés mellőzése volt indokolt. II.r. vádlott esetében az előzetes fogvatartásban töltött idő a Btk. 99.§ (1) bekezdése alapján a szabadságvesztés utólagos végrehajtásának elrendelése esetén számítandó be.

IV.r. vádlottal szemben az elsőfokú bíróság által alkalmazott joghátrány törvényes, annak további enyhítésére az ítéletábra nem látott lehetőséget.

Törvényesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor II.r. vádlottal szemben 336.000 Ft vagyonekobzást alkalmazott, melynek összegszerűségét e vádlott védője vitatta.

E körben az elsőfokú bíróság ítélete annyiban szorul helyesbítésre, hogy az intézkedés alapja a Btk. 77/B.§ (1) bekezdés a) pontja. Továbbá utal az ítéletábra a 78/2009. Büntető Kollégiumi véleményre, amely a büntető törvénykönyvi rendelkezés alkalmazásának kötelező voltát megerősíti.

E vádlott az irányadó tényállás szerint (I/B) 3 hónapon át 2002. májustól 2002. augusztusig hetente 8.000 Ft-ot kapott, az havi 32.000 Ft, három hóra 96.000 Ft, majd augusztustól 7 hónapon át 2003. márciusáig hetente 10.000 Ft, ami 240.000 Ft (havonta 40.000 Ft), kivéve a 2003. január, február hónapokat, amikor fél havi illetményt kapott, az havi 20.000 Ft, ez összesen 336.000 Ft. Ily módon az elsőfokú bíróság számítási hibát nem vétett.

III.r. vádlott védője indítványozta a jelenlegi vizsgálatot végző elmeorvos-szakértők és a korábbi, 2005. évben vizsgálatot végző igazságügyi orvosszakértők együttes meghallgatását.

E bizonyítási indítványt a másodfokú bíróság elutasította. Álláspontja szerint a vádlott jelenlegi cselekményeivel összefüggésben a legutóbb végzett, szakértői véleményekkel ésszerű aggály nem támasztható. Az igazságügyi orvosszakértő által a tárgyaláson adott magyarázata meggyőző, annak továbbfejlesztésére az ítéletábra álláspontja szerint nincs indok, ezért e vádlott elmebeli állapotára az utóbb készült szakértői véleményt tekintette irányadónak a másodfokú bíróság.

Mindezek alapján a megyei bíróság ítéletét a jelzett körben a Be. 372.§ (1) bekezdésére figyelemmel megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371.§ (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

A megismételt eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 403.§ (5) bekezdése alapján az állam viseli.

II.r. vádlott időközben megváltozott lakcímét a másodfokú bíróság rögzítette.

Debrecen, 2010. szeptember 24.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja.

Záradék: A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 8.B.419/2008/36. sz. ítélete a másodfokú határozatban írt változtatással II.r., III.r., IV.r. vádlottak tekintetében 2010. szeptember 24. napján jogerőre emelkedett és a szabadságvesztés büntetések kivételével végrehajtható.

Debrecen, 2010. szeptember 24.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke

